

πρωτο διάκονος

Περιοδικό Πνευματικής Οικοδομής

Ί. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου & Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: <http://agstefanos.blogspot.com>

Τεύχος 24^ο Ἰανουάριος 2014 Ἔτος 3^ο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἀγαπητοί μας ἐνορίτες, ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ! Τὸ περιοδικό μας ἀρχίζει μὲ αὐτὸ τὸ τεύχος τὸ τρίτο ἔτος κυκλοφορίας του!

Σκεφθῆκαμε λοιπὸν σὲ αὐτὴ τὴ στήλη νὰ περιγράψουμε ἐν ὀλίγοις τὴν φετινὴ χρονιά, τὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, διότι εἶδαμε ὅτι οἱ Χριστιανοί μας ἀγνοοῦν ἐν πολλοῖς ἔστω καὶ τὸ περιεχόμενό τους.

Γενικά

Ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶναι μιά δέσμη μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἓνας φάκελος μαρτυριῶν περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ δέσμη αὐτή, τὸ «μαρτύριον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ», ἀπετέλεσε ἐνιαῖο βιβλίο, τὸ ὁποῖο ὀνομάστηκε «Καινὴ Διαθήκη», γιατί εἶναι ἱστορία καὶ ἔκθεση τῆς συναφθείσης νέας συμφωνίας τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ἀνθρωπότητα.

Κύριο μέρος τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι τὸ «εὐαγγέλιο» καὶ λέγεται ἔτσι γιατί περιέχει τὴν καλὴ ἀγγελία, τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐπειδὴ ὅμως τὸ μήνυμα αὐτὸ περιγράφεται ὑπὸ τεσσάρων εὐαγγελιστῶν, γι' αὐτὸ λέγεται «Τετραεὐάγγελον».

Τὸ δεύτερο μέρος τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι οἱ Ἐπιστολές τοῦ Παύλου καὶ ἄλλων Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖες, σάν νὰ ἐγράφησαν ἀπὸ ἓνα, ὀνομάστηκαν γενικά «Ἀπόστολος»· σ' αὐτὴ τὴν συλλογὴ προστέθηκε ἀργότερα τὸ κείμενο τῶν Πράξεων καὶ δημιουργήθηκε τὸ ὄνομα «Πραξαπόστολος». Ἔτσι, Τετραεὐάγγελο καὶ Πραξαπόστολος εἶναι τὰ δύο μέρη τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Τὰ κανονικὰ βιβλία τῆς Κ.Δ. εἶναι 27 καὶ γι' αὐτὰ ἡ Ἐκκλησία φρονεῖ ὅτι εἶναι ἀλάθητα, ὅτι δηλαδή δὲν ἔχουν κανένα λάθος ἢ ψεῦδος σχετικὰ μὲ τὴν σωτήριο ἀλήθεια· καὶ εἶναι ἀλάθητα τὰ βιβλία τῆς Κ.Δ., ὅπως καὶ τῆς Π.Δ., γιατί εἶναι θεόπνευστα.

Τὰ Εὐαγγέλια

Ἐφόσον τὰ τέσσερα Εὐαγγέλια θεωροῦνται ὡς ἓνα Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γραμμένο ὑπὸ τεσσάρων μαρτύρων, ἡ ἀκριβὴς ὀνομασία του εἶναι: Τὸ Εὐαγγέλιο κατὰ Ματθαῖον, τὸ Εὐαγγέλιο κατὰ Μᾶρκον κ.τ.λ.

Κατὰ Ματθαῖον

Συγγραφεὺς του ἦταν ὁ Λευὶ ἢ ἔπειτα Ματθαῖος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, ἐγγράμματος, ἀπὸ τὴν ὁμάδα τῶν δώδεκα μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, γιατί ἦταν τελῶνης. Ὁ Κύριος διερχόμενος ἀπὸ τὸ τελῶνιό του τον κάλεσε κοντάτου καὶ ἐκεῖνος ἐγκατέλειψε ἀμέσως τὶς ἐκκρεμοῦσες ὑποθέσεις τοῦ γραφείου του καὶ ἀκολούθησε τὸν Κύριο καὶ παρέθεσε μάλιστα ἀπὸ χαρὰ τράπεζα στὸν Κύριο, στὴν ὁποία κάλεσε καὶ πολλοὺς φίλους του τελῶνες. Ἐξ αἰτίας τοῦ Ματθαίου κυρίως, οἱ Φαρισαῖοι ἔδωσαν στὸν Κύριο τὸ ὕβριστικό ἐπώνυμο «φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν» (Ματθ. 11,19).

Ὁ Ματθαῖος γράφει τὸ Εὐαγγέλιό του πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑβραίους, γι' αὐτὸ καὶ ἀρχίζει μὲ τὴν γενεαλογία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ Ἀβραάμ καὶ τονίζει ἰδιαίτερα τὴν καταγωγὴ του ἀπὸ τὸν Δαυὶδ καὶ ἀναφέρεται συνέχεια στὸν Ἡσαΐα καὶ σημειώνει τὴν ἐκπλήρωση τῶν προφητειῶν τῆς Π.Δ. περὶ τοῦ Μεσσία στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γενικά, μπορούμε νὰ διαιρέσουμε τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο σὲ τρία μέρη: α) Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Χριστοῦ (κεφ. 1-2) β) Τὸ κήρυγμά Του (κεφ. 3-25) καὶ γ) τὸ πάθος καὶ ἡ Ἀνάστασή Του (κεφ. 26-28). Ἡ ἔρευνα ἀποκάλυψε ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίο, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα τῆς Κ.Δ., γράφτηκε πρωτοτύπως στὴν ἐλληνικὴ καὶ δὲν εἶναι μετάφραση ἀπὸ τὴν ἑβραϊκή.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Θεία Λειτουργία (ΙΔ' μέρος)

Τὰ ἱερὰ Ἀναγνώσματα

Ἦρθε ἡ ὥρα τῶν ἱερῶν ἀναγνωσμάτων στήν θεία Λειτουργία, ἡ ὥρα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἁγίων Γραφῶν. Ἅγιες Γραφές εἶναι ἡ Παλαιά καί ἡ Καινή Διαθήκη, πού λέγονται ὅμως καί οἱ δύο μέ μιά λέξη «Εὐαγγέλιο». Ὅλη ἡ Ἅγια Γραφή εἶναι «Εὐαγγέλιο», γιατί ὀλόκληρη ὁμιλεῖ γιά τόν Χριστό. Ἡ διαφορά εἶναι ὅτι στήν μέν Παλαιά Διαθήκη γίνεται λόγος γιά τόν ἄσαρκο ἀκόμη Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού πρόκειται νά σαρκωθεῖ, στήν δέ Καινή Διαθήκη γίνεται λόγος γιά τόν σαρκωθέντα Υἱό τοῦ Θεοῦ, τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Πῶς πρέπει νά μελετᾶμε τίς Ἅγιες Γραφές; Τόν ὀρθό τρόπο μᾶς τόν δείχνει ἡ Ἐκκλησία, στό σημεῖο αὐτό τῆς θείας Λειτουργίας πού ἐρμηνεύουμε. Ἡ Ἅγια Γραφή εἶναι ἱερό κείμενο· εἶναι θεόπνευστο. Καί ἀφοῦ λοιπόν γράφτηκε μέ τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πάλι μέ τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐρμηνεύεται σωστά. Ὁ ἐρμηνευτής τῆς Ἁγίας Γραφῆς πρέπει

νά ἔχει Ἅγιο Πνεῦμα, γιά νά ἐννοήσῃ ὅσα μέ τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔγραψαν οἱ ἱεροί συγγραφεῖς τῆς. Ὅχι μόνο αὐτός πού ἔγραψε ἕνα βιβλίο μαθηματικῶν πρέπει νά ξέρεῖ μαθηματικά, ἀλλά καί αὐτός πού θά διδάξῃ τό βιβλίο αὐτό ἀπό τήν ἔδρα στούς μαθητές πρέπει νά ξέρεῖ ἐπίσης μαθηματικά!

Γι' αὐτό, λοιπόν, πρῖν ἀπό τήν ἀνάγνωση τῶν ἱερῶν περικοπῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς στήν θεία Λειτουργία, γίνεται προσευχή γιά νά ἀνοιχτοῦν τά μάτια μας νά δοῦμε τό φῶς τῆς ἱερῆς διδασκαλίας. Τί ὠφελεῖ νά δείχνουμε ἕναν ὠραῖο κῆπο σ' ἕναν τυφλό; Ἔτσι, λοιπόν, γιά τήν ὀρθή κατανόηση τῶν ἱερῶν κειμένων λέει ὁ ἱερεὺς τήν εὐχή: «*Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόανθρωπε Δέσποτα, τό τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς καί τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν...*».

Δέν ἀρκεῖ ἀπλῶς ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς· χρειάζεται ἡ ὀρθή τῆς κατανόηση. Ἄν δέν ὑπάρχει αὐτό, ἀποβαίνει εἰς βλάβη ἡ μελέτη τῆς, γιατί μπορεῖ εὐκόλα νά παρερμηνευθεῖ. Ἡ Ἅγια Γραφή εἶναι θάλασσα, εἶναι ὠκεανός. Ἄν δέν ξέρεῖ κανεῖς κολύμπι, θά πνιγεῖ σ' αὐτή τήν θάλασσα· ἐννοοῦμε ὅτι ὁ ἀφώτιστος θά πάθει ζημιά ἀπό τήν μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, θά βγάλῃ αἵρεση ἀπ' αὐτήν, ὅπως τό ἔπαθαν καί οἱ ψευδομάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καί τόσοι

ἄλλοι αἵρετικοί. Χρειάζεται λοιπόν ὁ φωτισμός τοῦ Χριστοῦ γιά τήν ὀρθή κατανόηση τῆς Ἁγίας Γραφῆς, γι' αὐτό καί πρέπει νά κάνουμε προσευχή πρῖν ἀπό τήν ἀνάγνωση τῆς, ὅπως μᾶς διδάσκει ἡ Ἐκκλησία.

Τήν ἱερότητα τῶν περικοπῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἐξάγει ἡ Ἐκκλησία μέ τά κελεύσματα «Πρόσχωμεν», «Σοφία». Τό ἴδιο ἐκφράζει καί τό θυμίαμα πού γίνεται ἐνδιάμεσα κατά τήν ἀνάγνωση τοῦ ἀποστολικοῦ καί εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος.

Ἡ ὀρθή αὐτή εὐλαβική τάξη γιά τήν ἀνάγνωση τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὅπως τήν κάνει ἡ Ἐκκλησία μας στήν λατρεία τῆς, διατηρήθηκε καί στίς οἰκίες τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἔσβησε ὅμως στά νεώτερα χρόνια μέ τήν ἐπίδραση ξένων κινήσεων. Πραγματικά, στά παλαιότερα χρόνια γιά νά διαβάσουν τό Εὐαγγέλιο οἱ χριστιανοί στό σπίτι τους ἔκαναν ὀλόκληρη προετοιμασία, λιτανεῖα θά ἔλεγε κανεῖς, ὅπως λιτανεῖα γίνεται στήν θεία Λειτουργία, μέ λαμπάδες, ὅταν πρόκειται νά παρουσιάσουμε τό Εὐαγγέλιο γιά τήν ἀνάγνωση του. Τό Εὐαγγέλιο παλαιότερα στά σπίτια δέν ἦταν ὅπουδήποτε τοποθετημένο, ἀλλά εἶχε τήν θέση του στα εἰκονίσματα. Νεώτεροι τό κοροϊδεύουν αὐτό. «Γιά τά εἰκονίσματα εἶναι τό Εὐαγγέλιο;», λένε. Καί βέβαια, τοὺς ἀπαντοῦμε, γιά τά εἰκονίσματα εἶναι τό Εὐαγγέλιο καί ὄχι γιά τήν τσέπη σας! Στά χριστιανικά σπίτια λοιπόν παλαιότερα γιά νά διαβάσουν τό Εὐαγγέλιο, ἀναβαν κεριά, θυμίαμα καί ἔβαζαν τό μικρό, τὸ ἀγνό παιδί νά τό κατεβάσει ἀπό τό εἰκονοστάσι. Ἔκαναν προσευχή καί ἄρχιζαν ἔπειτα τήν ἀνάγνωση του. Ἐνας διάβαζε καί οἱ ἄλλοι ἄκουγαν. Καί ὅταν τελείωναν τήν ἀνάγνωση του, ἔλεγαν: «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Τό ἀσπάζονταν με σεβασμό καί πάλι τό μικρό παιδί τό τοποθετοῦσε στό εἰκονοστάσι!!

Ἔτσι ἔκαναν οἱ μαθητές τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Ἡ Δύση, πού ἐπηρέασε δυστυχῶς καί θεολόγους τῆς πατρίδας μας, ὄχι μόνο δέν μιμεῖται, ἀλλά καί ἐμπαίζει τήν εὐσέβεια αὐτή τοῦ ὀρθόδοξου λαοῦ μας.

Τὸ κήρυγμα

Μετά τά ἱερὰ ἀναγνώσματα, τό Ἀποστολικό καί τό Εὐαγγελικό, παλαιότερα δέ καί ἀνάγνωσμα ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, τήν θέση ἔχει τό θεῖο κήρυγμα. Αὐτή εἶναι ἡ κανονική θέση γιά τό κήρυγμα, ἐδῶ στό διδασκτικό μέρος τῆς θείας Λειτουργίας. Ἀλλά ἐπειδὴ δέν ἔχει πολύ ἐκκλησίασμα ὁ Ναός αὐτῆν τήν ὥρα, πολλοί τό μεταθέτουν στήν ὥρα τοῦ Κοινωνικοῦ. Καί δέν ἀμαρτάνουν βεβαίως.

3. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ

Β) Διδασκαλία

i) Γενικά

Ἡ εἰδική ἱερωσύνη ἀπορρίπτεται ἀπὸ αὐτὴ τὴν ομάδα. Ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος τῆς εὐχαριστίας εἶναι μόνο ψωμί καὶ κρασί καὶ συνεπῶς δὲν χρειάζεται προσοχή, μήπως πέσουν στὸ ἔδαφος ψίχουλα. Σὲ μεταγενέστερο δημοσίευμα ἀναφέρεται πῶς δὲν εἶναι ἀπλὰ σύμβολα, ἀλλὰ «διὰ πίστεως εἶναι τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ γι' αὐτὸ ὅποιος τὸ παίρνει ἀνταξίως κατακρίνεται». Ἡ κίνηση δέχεται εἶδος εὐχελαίου. Ἡ εἰδική ἐξομολόγηση ἀπορρίπτεται. Τὸ ἴδιο καὶ τὰ μνημόσυνα, οἱ πρεσβεῖες τῶν ἀγίων, ἢ τιμὴ τῶν εἰκόνων, τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

ii) Ἡ ἀληθινὴ ἐκκλησία

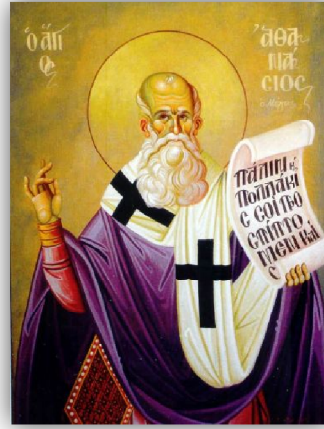
Ἡ ἀληθινὴ ἐκκλησία εἶναι μία, ἐκείνη ποῦ ἔχει «τόν καθαρὸ λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ κηρύττει αὐτὸν χωρὶς συμφέροντα, χωρὶς ἀνθρώπινες ἐπινοήσεις καὶ χωρὶς ἀνθρώπινους περιορισμούς».

Αὐτὰ τὰ προσόντα δὲν τὰ ἔχουν προφανῶς οἱ ἄλλες πεντηκοστιανὲς ομάδες, γιατί δὲν ἀντλοῦν ἀπὸ τὸ «καθαρό νερό», ἀπὸ τὴν «πηγή», ἀλλὰ προμηθεύονται διάφορα ἔντυπα, βιβλία ἢ περιοδικά. Ἀντίθετα ὁ Λ. Φέγγος προτρέπει κάθε πιστό: «*Πετὰ το στά σκουπίδια, χριστιανέ μου!... Ἔχουμε τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιο ποῦ μᾶς ὁδηγεῖ εἰς πάσα τὴν ἀλήθεια δὲν θέλουμε ψέματα γραμμένα σὲ συστημένη ἐπιστολή*». «*Θέλουμε νὰ μιλήσει τὸ Πνεῦμα. Πάρε τὴ Γραφή σου, ἀνέβα πάνω καὶ πές ὅ,τι σου πεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο*». «*Δὲν χρειάζονται βιβλιάρικα νὰ τὸν πάρεις τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, νὰ στὸν ἐξηγήσει ὁ ἄλλος... Τὸ νερό βγαίνει μέσα ἀπὸ τὸ βράχο. Θὰ πάω ἐκεῖ στὸ βράχο νὰ πιῶ, δέ θὰ πάω παρακάτω ἀπὸ τὴ λακούβα*»

iii) Ἡ σωτηρία

Ἡ ομάδα αὐτὴ κηρύττει πῶς γιὰ τὴ σωτηρία εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἀκρόαση τοῦ κηρύγματος καὶ ἡ παραδοχὴ του, ἢ μετάνοια, τὸ βάπτισμα μέ νερό. Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναμονὴ τοῦ «*βαπτίσματος τοῦ Ἁγ. Πνεύματος*», ποῦ εἶναι ἀπαραίτητο. Ἡ «ἀναγέννηση» λαμβάνει χώρα αὐτοστιγμεί, μόλις ὁ ἄνθρωπος δεχτεῖ τὸ Χριστό «*σάν προσωπικό Σωτήρα, ἀναγνωρίζοντας τίς ἀμαρτίες του, μετανιώντας καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸ Θεό...*». «*Ὅταν μετανοήσεις, ἀμέσως θὰ πάρεις αὐτὸ ποῦ σου προσφέρει ὁ Κύριος, τὴ σωτηρία*». Ἡ σωτηρία συντελεῖται λοιπὸν πρὶν ἀπὸ τὸ βάπτισμα μέ νερό, ὁ νηπιοβαπτισμὸς ἀπορρίπτεται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ (18 Ἰανουαρίου)

Ἡ αἵρεση στὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅ,τι μιά βαριά ἀρρώστια στὸ ἀνθρώπινο σῶμα. Ἐνα καρκίνωμα ποῦ ἂν δὲν ἐκδιωχθεῖ θέτει σὲ κίνδυνον τὴν πνευματικὴ ὑγεία τῶν μελῶν της. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία, τὸ πραγματικὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ ἀγάπη καὶ φι-

λανθρωπία, διὰ τῶν ὑγειῶν μελῶν της, τῶν ἀγίων, πολεμᾷ τίς αἱρέσεις, ὅπως τὸ ἀνοσοποιητικὸ σύστημα ἑνὸς ὑγιοῦς ὀργανισμοῦ τὸν ἰὸ ποῦ προκαλεῖ τὴν ἀσθένεια. Τοὺς αἰρετικούς ὅμως δὲν τοὺς θεωρεῖ ἐχθροὺς της, ἀφοῦ ἄλλωστε ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει ἐχθροὺς, ἀλλὰ ἀρρώστα μέλη της, τὰ ὁποῖα ἀγαπᾷ καὶ προσπαθεῖ νὰ θεραπεύσει.

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἀγωνίστηκε ὅσο λίγοι γιὰ τὴν διαφύλαξη τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως ποῦ προσπαθοῦσαν νὰ ἀλλοιώσουν οἱ αἰρετικοί. Μέ συκοφαντίες καὶ κάθε λογῆς μηχανορραφίες κατάφεραν, πολλές φορές, νὰ τὸν ἐξορίσουν καὶ νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ ποιμνίό του. Ἀξιοσημείωτο εἶναι τὸ ὅτι ἀπὸ τὰ σαρανταεξὶ χρόνια ποῦ ἦταν Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, τὰ δεξαεξὶ τὰ πέρασε στὴν ἐξορία! Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ δὲν ἔπαψε νὰ μάχεται ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου του καὶ ἐναντίον τῆς αἱρέσεως.

Ἡ αἵρεση δημιουργεῖ φατρεῖες καὶ σχίσματα, καμματιάζει καὶ διαιρεῖ. Ὁ ἅγιος Πέτρος Ἀλεξανδρείας κάποτε εἶχε τὴν εὐλογία νὰ δεῖ τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος ὅμως φοροῦσε ἕνα χιτῶνα ξεσχισμένο. Στὴν ἐρώτηση τοῦ ἀγίου, ποιὸς σου ἔσχισε τὸν χιτῶνα, ὁ Χριστὸς ἀπάντησε: «*Ἄρειος ὁ ἄφρων*».

Ἡ λέξη αἵρεση παράγεται ἀπὸ τὸ ρῆμα *αἰρέω* ποῦ σημαίνει ἐκλέγω. Οἱ αἰρετικοὶ ἐπιλέγουν ἕνα κομμάτι τῆς ἀλήθειας ποῦ τοὺς βοηθᾷ νὰ στηρίξουν τίς ἀπόψεις τους καὶ ἀπορρίπτουν τὴν ἀλήθεια στὸ σύνολό της. Αὐτὸ δημιουργεῖ πολλά προβλήματα, διότι ὅταν ἀλλοιώνεται ἡ πίστη χάνεται ὁ ὀρθὸς τρόπος ζωῆς. Ὁ τρόπος θεραπείας ἀπὸ τὰ πάθη, ἢ μέθοδος καθάρσεως τῆς καρδιάς, διὰ τῆς ὁποίας ὁδηγεῖται ὁ ἄνθρωπος στὴν γνώση τοῦ Θεοῦ, «*μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται*», ἀφοῦ ἡ θεωρία τοῦ Θεοῦ ταυτίζεται μέ τὴν ἀληθινὴ γνώση.

Στὴν Α' οἰκουμενικὴ σύνοδο, ἡ ὁποία καταδίκασε τίς διδασκαλίες τοῦ Ἀρείου, συμμετεῖχε, σὲ νεαρὴ ἡλικία καὶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, Διάκονος τότε, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Μέ ἀτράνταχτα ἐπιχειρήματα κατέδειξε τὴν πλάνη τοῦ Ἀρείου. Ἀλλὰ καὶ ἀργότερα ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας μέ δυνατὸ λόγον, προφορικὸ καὶ γραπτὸ, διατύπωσε μέ σαφήνεια τίς ἀλήθειες.

Ἡ Ἐκκλησία σὲ λίγους ἀνθρώπους ἔχει δώσει τὴν προσωνυμία Μέγας. Μεταξύ αὐτῶν ἐξεχουσα θέση κατέχει ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος. Πολύ πετυχημένα εἶναι τὰ παρακάτω ποῦ ἔχουν γραφεῖ γι' αὐτόν: «*Σπανίως τὸ ἐπωνύμιον Μέγας ἐκάλυψε τόσον οὐσιαστικὸν περιεχόμενον ὅσον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. Μέγας εἰς τὸν ζῆλον, μέγας εἰς τὴν ἀγάπην, μέγας εἰς τὴν ἀγιότητα, μέγας εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν*».

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
<p>Η Ακολουθία του Έσπερινού τελείται καθημερινώς στις 5.00 μ.μ.</p>			<p>1 ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Βασιλείου του μεγάλου (+379) Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ.</p>		<p>3 Ακολουθία ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ Θεοφανείων 6.00 μ.μ.</p>	<p>4 Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.</p>
<p>5 ΚΥΡΙΑΚΗ Πρό των Φώτων Θ. Λειτουργία & Μ.Άγιασμός 7.30 π.μ. *** Μ.Απόδειπνο 5.00 μ.μ.</p>	<p>6 ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ Θ. Λειτουργία & Μ.Άγιασμός 7.00 π.μ.</p>	<p>7 Σύναξις Τ. Προδρόμου Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.</p>			<p>Οι ιερείς διακονούν στο Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12</p>	<p>11 Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.</p>
<p>12 ΚΥΡΙΑΚΗ Μετά τα Φώτα Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ.</p>	<p>ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ «Η Θ.Λειτουργία» Μέρος Γ'</p>		<p>Κάθε Παρασκευή 5-6 γίνεται ή ομιλία του π.Χρυσοβαλάντη με θέμα: «Θάνατος, Ανάσταση, αιώνιος Ζωή»</p>		<p>17 Άγιου Αντωνίου (+ 356) Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ.</p>	<p>18 Άγ. Αθανασίου (+ 373) & Κυρίλλου (+ 444) Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.</p>
<p>19 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' Λουκά 7.30 π.μ. ***</p>	<p>Το μυστήριο της εξομολογήσεως τελείται κάθε Τρίτη. Στις 10 Δεκεμβρίου από τις 5 μ.μ. & στις 3 κ' 17 Δεκεμβρίου από τις 10 π.μ.</p>					<p>25 Γρηγορίου του Θεολόγου (+ 390) Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.</p>
<p>26 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' Λουκά Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ. *** ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 08.30-01.00</p>	<p>27 Ανακομιδή των σεπτών Ιωάννου του Χρυσοστόμου (+ 438)</p>			<p>30 Τών τριών Ίεραρχών Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ.</p>		

ΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ ΣΑΣ ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Poco Pico
Παιδικά Εφηβικά Ρούχα
Ελένη Ζιδηροπούλου - Τσιάκον
Λεωφ. Μαραθώνος 79 | τ.κ. 145 69 | Άνοιξη | Τηλ.: 210 6219256

pc+refill solutions
Βούλα Δαμίγου
Τ 210 42.94.078 Κ 6945.79.75.71
Λεωφόρος Κοιμήσεως Θεοτόκου 22
Τ.Κ. 145 65, Άγιος Στέφανος
info@pcnrefill.gr | www.pcnrefill.gr